

नाश्रोत्रियतते यज्ञे ग्रामयाज्ञिकृते तथा ।
 स्त्रिया लीवेन च हुते भुञ्जीत ब्राह्मणः क्वचित् ॥ २०५ ॥
 अश्लीकमेतत् साधूनां यत्र जुह्वत्यमी हविः ।
 प्रतीपमेतद्देवानां तस्मात् तत् परिवर्जयेत् ॥ २०६ ॥
 मत्तक्रुद्धातुराणां च न भुञ्जीत कदाचन ।
 केशकीटावपन्नं च पदा स्पृष्टं च कामतः ॥ २०७ ॥
 भ्रूणाघ्रावेक्षितं चैव संस्पृष्टं चाप्युदकयया ।
 पतत्रिणावलीढं च शुना संस्पृष्टमेव च ॥ २०८ ॥
 गवा चान्नमुपघ्रातं घुष्टान्नं च विशेषतः ।
 गणान्नं गणिकान्नं च विडुषां च जुगुप्सितं ॥ २०९ ॥
 स्तेनगायनयोश्चान्नं तद्वणोर्वार्द्धुषिकस्य च ।
 दीक्षितस्य कर्द्व्यस्य बद्धस्य निगडस्य च ॥ २१० ॥
 अभिशस्तस्य षण्ढस्य पुंश्चल्या दाम्भिकस्य च ।
 शुक्तं पर्युषितं चैव शूद्रस्योच्छिष्टमेव च ॥ २११ ॥
 चिकित्सकस्य मृगयोः क्रूरस्योच्छिष्टभोजिनः ।
 उग्रान्नं सूतिकान्नं च पर्याचान्तमनिर्दशं ॥ २१२ ॥
 अनर्चितं वृथामांसमवीरायाश्च योषितः ।
 द्विषदन्नं नगर्थन्नं पतितान्नमवक्षुतं ॥ २१३ ॥